

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Torsdag den 30. April 1998 kl. 17.30

Fraværende

Meddelelser

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal indledningsvis kort sige, at forberedelsen af det næste møde her i forsamlingen, den 14. maj, som det er meddelt i brevet fra BR's sekretariat den 28. til medlemmerne, er ramt af konflikten på det private arbejdsmarked, idet Schultz Grafisk A/S, som normalt trykker BR's dagsordener og bilag, er omfattet af konflikten.

Derfor vil materialet til mødet den 14. maj blive udsendt i kopieret form til medlemmerne. Det vil ikke være muligt at producere dagsordenen i det normale oplag, som er på 900 eksemplarer. Dagsordenen vil, som situationen er i dag, stort set kun blive sendt til medlemmerne og nogle få mere. Andre modtagere af dagsordenen vil så blive henvist til Københavnerbasen, og det er også mere moderne, og dér vil dagsordenen med bilag så vidt muligt blive lagt.

Der er til dette møde i aften udsendt en dagsorden med 10 punkter. Der er herudover på pladserne omdelt 4 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen.

Det drejer sig om sag 252/98, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Johannes Nymark indtræder som nyt medlem af Valgudvalget i stedet for Lars Kramer Mikkelsen.

Det drejer sig om sag 268/98, meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Bjarne Petersen midlertidigt indtræder som medlem af Storkøbenhavns Taxinævn under Wallait Khans orlov.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Det drejer sig om sag 269/98, meddelelse fra SF's Gruppe om, at Kaja Jacobsen midlertidigt indtræder som medlem af Klageudvalget vedrørende folkeoplysningsloven under Wallait Khans fravær.

Endelig drejer det sig om sag 272/98, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Allan J. Christensen udtræder af Københavns Idrætsanlægs repræsentantskab, og at Lars Engberg indtræder som nyt medlem.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagerne optages på dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg foreslå, at sagerne behandles i den nævnte rækkefølge efter punkt 10 på dagsordenen som de sidste 4 sager på mødet i aften. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Er der øvrige bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) 247/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi har jo i kommunen som bekendt 3 kvartersløftprojekter i gang i henholdsvis Nordvestkvarteret, Holmbladskvarteret og Kongens Enghave.

Her i Femkanten blev projektet igangsat i 1994 efter aftale med Socialministeriet og Boligministeriet. Projektet er på den måde det første kvartersløftprojekt i landet og har været, kan man sige, et pilotprojekt for øvrige projekter. Det fremgår også af samarbejdsaftalen, at der er tale om et udviklingsprojekt, som skal søge at finde nye metoder.

Der er på nuværende tidspunkt, som man ved, etableret et kvarterscenter på baggrund af kommunens erhvervelse af en tidligere industrijendom på Dortheavej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Første fase er overstået, og man er i gang med anden fase, efter hvilken der er udarbejdet en kvartersplan for området.

Der har siden efteråret været ført en omfattende debat i lokalområdet. Efter min opfattelse har der været tale om et meget flot stykke arbejde i denne fase lokalt.

Der er på den baggrund fra forvaltningens side bedt om bemyndigelse til at søge Boligministeriet om en investeringsramme i henhold til den tidligere byfornyelseslovs § 69 til finansiering af 6 projekter, som det er beskrevet i indstillingen, der for mig at se udgør en pæn helhed i den indsats, der skal føre til det samlede løft af kvarteret.

Så jeg skal naturligvis anbefale, at man følger indstillingen, som ligger her. Jeg skal høre, om der er andre bemærkninger til sagen.

Mikkel Warming (Ø): Vi går jo alle sammen ind for kvartersløftprojektet, og også vi synes, det er spændende, det der sker og de interessante projekter man foreslår.

Jeg skal dog komme med den bemærkning, det signal, om man vil, at vi er udmærket klar over, at den konkrete organisering af, hvordan man konkret udfører de pladsomdannelser, som dette jo i virkeligheden primært er, ikke er tilendebragt. Men vi vil godt på forhånd sige, at en forudsætning for vores støtte til disse projekter er, at man ikke bruger tvangsaktiverede kontanthjælpsmodtagere ved de pladslægninger, der er tale om her.

Som sagt ved vi godt, at dette endnu ikke er afsluttet, den konkrete organisering er ikke på plads, men vi vil bare allerede nu sige klart og tydeligt, at vi ikke vil være med til at bruge tvangsaktiverede kontanthjælpsmodtagere til de pladslægninger.

Derimod vil vi godt opfordre til, at man går i krig med en opgave, man ikke løste på Vesterbro i forbindelse med byfornyelsen, nemlig at inddrage arbejdsløse håndværkere i området til rigtigt arbejde, rigtig løn til at komme i gang med de her omlægninger, så man på den måde får begyndt at få gjort kål på arbejdsløsheden i Nordvestkvarteret ved at give de berørte rigtigt arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Er der andre? Vi kunne have fået en lang diskussion om begrebet »tvangsaktiveret«, men det synes jeg ikke, der er nogen grund til.

2) 248/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Baggrunden for klagen er jo, at de 3 bydele mener, at der ved overførselsadgangen sker en sammenblanding af bydelenes tilskud til selvstændig varetagelse og de rammebelagte områder udlagt ved delegation. Samtidig kan man se, at bydelene klager over, at de ikke er blevet hørt under udarbejdelsen af budgetforslaget for 1997 for de rammebelagte delegerede områder.

Det forslag til høringssvar til ministeriet, som vi behandler i dag, er udarbejdet i overensstemmelse med det, der var grundlaget for forsamlingens beslutning i november 1997. Det fremgik af indstillingen fra november 1997, at bydelene får større frihedsgrader vedrørende overførselsadgangen, idet Borgerrepræsentationen på forhånd har fastlagt, at bydelene kan overføre op til 2 pct. af budgettet på de rammebelagte områder.

Samtidig gælder den samme bevillingsregel for bydelene som for resten af kommunen, for BR-kommunen, om man vil, at der ikke må være merudgifter på andre rammebelagte områder.

I forslaget til svar til ministeriet er der derudover redegjort for baggrunden for udarbejdelsen af budgetforslaget for bydelenes delegerede områder. Det fremgår, at bydelene har været inddraget løbende i udarbejdelsen af budgetforslaget.

Jeg skal afslutningsvis gøre opmærksom på, at det ikke er overførselsadgangen, vi behandler i aften, men alene indholdet af høringssvaret til ministeriet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Jens Johansen (F): SF er tilsyneladende det eneste parti, der har lavet mindretal på denne sag, i hvert fald har taget forbehold – undskyld, Lars Hutters har også – idet vi grundlæggende giver bydelsrådene ret. Derfor ønsker vi at vedlægge en mindretalsudtalelse med den udtalelse, der her er udarbejdet. Jeg vil læse ordlyden:

»Et mindretal, Socialistisk Folkeparti, er enig med bydelsrådene, Valby Bydelsråd m.v. i klagepunkterne og skal derfor opfordre Indenrigsministeriet til at give klagerne medhold. Der skal efter mindretallets opfattelse være en klar adskillelse mellem rammerne for opgaver udlagt til selvstændig forvaltning og delegerede opgaver. Mindretallet er også af den opfattelse, at bydelsrådene skal have mulighed for at overføre over- og underskud til kommende budgetår«.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke andre, der har begæret ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Der vil ikke være noget problem i, at den af SF ønskede udtalelse medsendes til ministeriet.

3) 245/98

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det er mig en glæde at præsentere Borgerrepræsentationen for projektet om overdækning af Fælledbadet.

Som bekendt blev planerne herom en realitet, da Københavns Idrætsanlæg blev nødt til at lukke Øbrohallen på grund af nedstyrtningssfare. Øbrohallen er en meget gammel svømmehal, omkring 65 år. Selv om den i det ydre var vel vedligeholdt, viste den grundige gennemgang af Carl Bro en sådan tæring i betonen, at en lukning var nødvendig.

I stedet opstod så ideen om at overdække friluftsbadet i Fælledparken som en midlertidig foranstaltning, indtil en renoveret Øbrohal kan stå klar. I Kultur- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Fritidsudvalget har vi bedt KI, Københavns Idrætsanlæg, fremlægge skitseprojekt for en renovering af Øbrohallen, og jeg håber meget snart at kunne præsentere denne løsning for BR.

Men i dag gælder det altså overdækning af friluftsbadet i Fælledparken. Vi skal have accept fra fredningsmyndigheden. Vi har startet denne sag og håber at have svar snarest.

Tidsmæssigt vil projektet under forudsætning af BR's godkendelse kunne gå i gang umiddelbart efter at den normale sæson for friluftsbadet er sluttet ca. 1. oktober i år, og boblehallerne vil kunne tages i brug ca. 1. november.

Friluftsbadet vil altså have en helt normal sæson i sommer, og efter sæsonen vil overdækningen kunne etableres og hallerne tages i brug, alt under forudsætning af fredningsmyndighedens godkendelse.

Økonomisk er projektet etableret som et fællesprojekt med Ungdoms- og Uddannelsesudvalget, som betaler en del af etableringsomkostningerne. Driftsmæssigt dækkes beløbet via Københavns Idrætsanlæg, som opnår en besparelse ved lukningen af Øbrohallen.

Kultur- og Fritidsudvalget har valgt at åbne boblehallerne for publikum også lørdag-søndag, og det koster naturligvis noget mere. Også denne drift kan dækkes via besparelserne hos KI, men da besparelserne i forvejen er tænkt anvendt som delvis medfinansiering ved etablering af Øbrohallen, betyder denne udvidelse, at KI ikke kan opnå en så stor medfinansiering som oprindeligt tænkt. Dette vil fremgå af den indstilling om renovering af Øbrohallen, som Kultur- og Fritidsudvalget senere vil fremlægge.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi, der bor på Østerbro og godt kan lide at komme ud at svømme, vil også godt gøre det lokalt. Nu kan man svømme på mange måder, ved jeg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

4) 246/98

5) 251/98

6) 244/98

Jette Bergenholz Baurup (A): De psykiatriske patienter i HS-området, ja i hele landet, skal have nogle bedre vilkår end dem, der tilbydes i dag. Det er vi vel alle herinde enige om. Psykiatrien er derfor også en vigtig del af Sygehusplan HS 2000, hvor behandlingen af de psykiatriske patienter bevidst opprioriteres.

For yderligere at styrke psykiatrien i HS er der i september 1997 lavet en skitse til HS' psykiatriplan. Ligesom Sygehusplanen bl.a. beskriver, hvordan psykiatrien skal udflyttes fra Kommunehospitalet og flyttes til Amager, beskriver skitsen mere konkret, hvordan og under hvilke forhold det kan ske.

De faciliteter, der skal huse psykiatrien på Amager, opbygges på baggrund af de generelle principper og retningslinjer, som den øvrige psykiatri i HS bygger på. Et meget væsentligt og meget gennemgående princip er, at har man behov for psykiatrisk behandling, skal man tilbydes behandling i den bydel, hvor man bor. Et princip, der falder helt i tråd med bl.a. tilbuddene i distriktskykiatrien og den psykiatriske udrykningstjeneste.

Det specielle ved psykiatrisk nybyggeri på Amager er, at man kan begynde på bar bund. Der er ikke tale om, at man skal flytte ind i gamle og brugte lokaler. Det betyder ikke alene, at man kan skabe nogle gode fysiske rammer med mulighed for et privatliv

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

og meningsfyldt beskæftigelse for brugerne. Det betyder også, at det er muligt at tilrettelægge de bedst mulige patientforløb, et forhold, der ikke bare vil komme brugerne til gode, men som i høj grad også vil kunne medvirke til at gøre tilværelsen mere tålelig for de pårørende.

Hvordan vil den nye psykiatri på Amager så komme til at se ud? Udgangspunktet er, at alle borgere på Amager, uanset hvor de bor, skal tilbydes den bedst mulige psykiatriske behandling. Derfor planlægges nybyggeriet som et fællesprojekt med Københavns Amt. Det er i fortsættelse af den samarbejdsaftale, som HS allerede har med amtet om driften af Amager Hospital. Aftalen går groft sagt ud på, at hver af parterne betaler for egne borgeres forbrug.

HS betaler i denne sammenhæng byggeriet af den psykiatriske stamafdeling, som bliver tilknyttet Amager Hospital. Til bygningen af denne stamafdeling har Sundhedsministeriets psykiatripulje i 1997 i øvrigt allerede tiltrådt 34 mill. kr., et beløb, der forudsættes at kunne bruges til nybyggeri i 1999 og 2000.

Det er planen, at psykiatri på Amager skal etableres med ca. 100 sengepladser til HS-borgerne. Oveni kommer ca. 30 sengepladser til befolkningen fra Tårnby og Dragør Kommuner, dvs. amagerborgere fra Københavns Amt. Det giver ca. 130 pladser på Amager.

Af de ca. 130 sengepladser anbefaler psykiatriskitsen, at de ca. 90 senge placeres i en nybygget stamafdeling med en fordeling på ca. 70 senge til HS og ca. 20 senge til amtet.

For de øvrige sengepladsers vedkommende er ideen, at de skal placeres i 3 såkaldte distriktsafsnit med hver 14 senge. Disse senge kaldes populært distriktssenge og er egentlig bare åbne sengeafsnit, som det kendes fra enhver stamafdeling på psykiatriske hospitaler.

Af de 3 distriktsafsnit er de 2 til HS-borgere, mens ét afsnit er til amtsborgerne. Dette afsnit placeres i Kastrup-Tårnby eller Dragør Kommuner og betales derfor af Københavns Amt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Udgangspunktet for dette forslag er den model, som psykiatriskitsen kalder den decentrale bydelsmodel med distriktssenge. De såkaldte distriktssenge, som jo også er noget nyt og derfor skal afprøves, placeres i forbindelse med de distriktskykiatriske centre, der jo er åbne i dagtimerne.

På denne måde sikres for det første, at behandlingen foregår i den bydel, hvor brugerne og eventuelt deres pårørende bor.

For det andet sikres også mulighed for en langt større behandlingsmæssig sammenhæng i mere helstøbte behandlingsforløb, fordi det er muligt at blive indlagt i en distriktsseng på døgnbasis.

Det betyder desuden, at man som bruger sjældnere vil opleve at skulle flytte behandlingssted og møde nye og fremmede ansigter i ikke-velkendte omgivelser, hvis ens sygdom på kort sigt forværres og man derfor er nødt til at behandles mere intensivt.

For at sikre denne sammenhæng er det planen, at der skal etableres såkaldte behandler-team og case-managers for at så få personer som muligt følger den indlagte. Disse personer er også ansvarlige for at lave en individuel behandlingsplan, der også inddrager den sociale sektor i et tæt samarbejde.

For også at opnå en optimal styring ændres ledelsesforholdene i psykiatrien. Der vil fortsat være en afdelingsledelse på stamafdelingen på Amager Hospital, men for hvert distrikt eller bydel bliver der etableret en særlig ledelse, som refererer til afdelingsledelsen.

Disse decentrale ledelser har ansvaret for både det distriktskykiatriske center og distriktssengene, men også for nogle sengeafsnit på stamafdelingen, der er specielt tilknyttet bydelens befolkning.

Den decentrale bydelsmodel med distriktssenge er altså en model, der, hvis den føres ud i livet, vil give Amagerborgerne et tilbud om psykiatrisk behandling, hvor brugernes, men også de pårørendes behov i langt højere grad kommer i fokus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Man vil kunne blive behandlet nær sit hjem og pårørende i tidssvarende omgivelser og af personer, man er trykke ved. Samtidig vil man have mulighed for et privatliv, hvis indlæggelse i en periode er nødvendig.

Det vil altså alt andet lige betyde større muligheder for hurtigt at blive rask, så rask at man snarest muligt kan vende tilbage til en mere normal tilværelse, uanset om man stadig vil være tilknyttet et distriktspsykiatrisk center i dagtimerne, eller man er blevet sin psykiatriske sygdom kvit.

Med dette forslag til principbeslutning om planlægning af psykiatri på Amager Hospital viser BR, at vi mener det alvorligt, når vi siger, vi ønsker bedre forhold for de psykiatriske patienter i København, og vi viser samtidig også, at vi har mod og handlekraft til at tænke nyt og utraditionelt.

Jeg håber, alle kan gå ind for dette forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det har i hvert fald inspireret Bjarne Petersen til at bede om ordet.

Bjarne Petersen (F): Man kan langt hen ad vejen være enig i det, Jette Bergenholz Bautrup har stået her og sagt. Det var en glimrende fremlæggelse af selve forslaget og indholdet i forslaget.

Men når det nævnes, at nu er der tale om nytænkning, og nu er der tale om anderledes ledelsesformer i psykiatrien, så må jeg nok skuffe Jette med, at så synes jeg, hun skal læse forslaget én gang til. Netop i modsætning til, hvad de har gjort i andre amter, fortsætter man sådan set her med at lade tingene ude i distrikterne være meget lægeorienterede, hvor de andre steder i landet har lavet forsøg, som har haft stor succes, med netop at flytte ledelsesstrukturen ud i centrene hos de mennesker, som behandler patienterne, og fjernet den meget lægecentrerede styrede psykiatri.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Jeg synes, det havde klædt forslaget, hvis man havde gjort op med det lægestyrede system i psykiatrien og havde lagt meget mere vægt på socialpædagoger og andre personalegrupper, plejegrupperne, som er utroligt vigtige, når vi taler psykiatri.

Jeg ved ikke, hvor mange af forsamlingen her der så en glimrende udsendelse i TV 1 i går, hvor man i og for sig på glimrende vis beskrev, hvad det er for problemer, vi har i København med de psykiatriske patienter, og hvor vigtigt det er, at det er den person, som faktisk er tættest på patienten, der er med i hele forløbet. Det er det, jeg godt kan frygte ved dette forslag, at vi ligesom glemmer.

Resten er vi sådan set meget enige i. Det bliver dejligt at se, at der endelig bliver åbnet op for en ny psykiatrimodning på Amager, fordi der er masser af indhold i det her, som er gode ting. Men det er også på tide, vi går ind og kigger på behandlersiden og ser på, hvad det er for nogle behandlere, vi vælger. Vælger vi det for, jeg havde nær sagt behandlernes egen skyld, eller vælger vi det for patienternes? Det har jo vist sig i de senere år, at dér hvor man er gået ind og meget mere har taget socialpædagoger og andre grupper med i selve behandlingen, får man også nogle bedre resultater, sådan at de psykiatriske patienter ikke bliver fastlåst i systemet.

Det næste problem, som jo nok ingen her kan løse, eller som heller ikke er beskrevet, er, hvordan vi får solgt denne idé, når vi skal ud og bygge på Amager. Kommer vi ikke til at få nogle problemer, når vi siger, at her vil vi gerne lave en bygning? Hvad enten det ligger i et villaområde eller i andre områder på Amager, så får vi balladen, som vi kender den fra narkocentrene og andre steder, når vi vil bygge noget i byen.

Der ligger en opgave her for BR's medlemmer, ikke mindst dem, der er valgt på Amager, med at forklare, når vi får projekterne, at det altså ikke er voldelige mennesker, det er syge mennesker, som man skal tage sig af. Jeg håber, at det kan lade sig gøre at få solgt ideen, uden at vi skal forsinkes byplanmæssigt i hvert fald omkring projekterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Bente Møller (Ø): Den sag, vi har til behandling her, er jo punktummet for en meget lang behandling i den gamle Borgerrepræsentation, i det gamle Sundhedsudvalg og i det nye Sundheds- og Omsorgsudvalg.

Jeg vil sige, at vi synes i Enhedslisten, det er spændende, at vi skal prøve at lave psykiatri på en anden måde. Det er også vores holdning, at vi, hvis det viser sig, at det er godt for amagerkanerne, skal prøve at lave psykiatri for resten af københavnernes på samme måde, så de ikke skal være henvist til de store, gammeldags centralsygehusafdelinger.

Så vi støtter forslaget – eller det er jo i virkeligheden et høringssvar til HS, fordi det er jo dér, den endelige kompetence ligger – og jeg skal ikke trætte forsamlingen mere.

Grete Henius (C): I går formiddags lavede jeg min selvangivelse for 1997 færdig, og ved den lejlighed fik jeg mulighed for at se, hvor meget jeg i grunden havde betalt i skat i 1997. Det var faktisk temmelig meget. Det var så meget, så jeg sagde, at det kan – nu må man ikke bande – ikke være meningen, det kan umuligt være rigtigt. Jeg var faktisk meget overrasket over, at det virkelig kunne forholde sig sådan, at en almindelig, flittig, energisk borger skulle betale så meget ... (*Afbrydelser*). Jeg skulle bare have lidt medynk.

Så var jeg om eftermiddagen til møde i HS. Det trak noget ud, men jeg nåede lige hjem til TV-Avisen, og jeg nåede at høre, at der i går havde været 2 forsinkelser med toget, ikke på grund af strejken, men fordi på en banelinje var der et menneske, der var sprunget ud foran toget for at begå selvmord, og det var altså lykkedes. Det havde forsinket toget i 3 kvarter. Det samme var tilfældet, jeg tror, det var på den S-togs-linje, der går over Lyngby.

Altså 2 mennesker her i Storkøbenhavn eller i København havde været så ulykkelige, at de fandt, at der ikke var nogen mulighed for at komme igennem livet, og de havde altså ikke set anden udvej end at springe ud foran et tog.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Lidt senere om aftenen havde jeg lejlighed til at se en udsendelse, som jeg græd over for nogle år siden, nemlig genudsendelsen med nogle københavnske hjemmehjælpere og sygehjælpere og sygeplejersker, som var på hjemmebesøg hos nogle psykisk syge. Der var ikke tale om mennesker, der var almindeligt deprimerede. Det fremgik helt tydeligt, at her var tale om mennesker, som var alvorligt syge, formentlig skizofrene eller i hvert fald stærkt psykotiske.

Så syntes jeg lige pludselig, at min skat jo alligevel ikke var noget problem sammenlignet med, at mennesker er så elendige, at de ikke ser anden udvej end at springe ud foran et tog, og at andre mennesker er så elendige, at de måske end ikke formår at forlade deres lejlighed for at lægge sig ud foran et tog, men boede under de mest kummerlige vilkår med dyr af den ene og den anden art i lejligheden, som altså var der ufrivilligt, vil jeg sige. Et sådant svineri, at man må sige, at det kan København ikke engang være bekendt.

Når man genudsendte den udsendelse i går efter nogle års pause, så går jeg ud fra, at det var, fordi vilkårene ikke er blevet væsentligt bedre. Det blev i hvert fald ikke sagt af den ledsagende kommentator, at sådan var forholdene engang, men sådan er de heldigvis ikke længere. Jeg er også vidende om, at for nogle mennesker er forholdene så ringe som dem, vi så i går.

De Konservative er, i hvert fald i de 20 år, jeg har været ordfører på sundhedsområdet, hver gang gået ind for, at der skulle gives behørig støtte til oprettelse af psykiatriske senge, bedre forhold for psykisk syge under enhver form.

Vi har dog ikke været så interesseret i oprettelse af distriktspsykiatri, fordi vi har ment, at psykisk syg ikke er noget, man er fra kl. 9 om morgenen til kl. 16 om eftermiddagen. Efter den tid og før den tid er der ingen stråler, der er ikke nogen mennesker, der bryder ind i lejligheden, så man er nødt til, som vi så det i udsendelsen i går, at have 8 sikkerhedskæder på sin dør, fordi man tror, der kommer nogen ind. Det er ikke noget, som sker på klokkelæt. Det sker døgnet rundt og hyppigst om aftenen og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

om natten. Derfor synes vi ikke, at distriktspsykiatrien er det tilbud, som det bør være til psykisk syge.

Men med det forslag, der ligger her, er der jo også indregnet nogle senge, og det fremgik med al uønskelig tydelighed, kan man næsten sige, at senge er det, der er behov for til psykisk syge. Der er ikke bare behov for en seng, hvor man kan lægge patienterne og så fylde dem med medicin, så det kommer til at gå, som det gik med den patient i går, som sad med en voldsom grimassering og ufrivillige tics i arme og ben og ansigt, formentlig på grund af en overdosering af medicin.

Det er ikke det, der er meningen med at behandle psykisk syge, at man giver dem så meget medicin, at de dårligt kan tale, men kun kan sidde med ufrivillige tics fra morgen til aften og dårligt kan holde sig i ro om natten på grund af disse ufrivillige tics.

Vi må bede om, at man, når man nu laver en udbygning af psykiatrien, sørger for, at disse patienter får en psykiatrisk behandling ud over at få hældt medicin i sig.

Men når disse lidt småbitre ord er sagt, så vil vi naturligvis fra konservativ side gå ind for, at der bliver gjort alt, hvad der kan gøres for at bedre forholdene for de psykisk syge her i hovedstaden.

Martin Geertsen (V): Først og fremmest vil jeg sige, at det jo er svært at følge efter en taler, som er så malerisk i sit sprog, men Grete Henius har jo ret i, at den gruppe mennesker, vi taler om her, til alle tider har måttet, havde jeg nær sagt, forlade sig på politikernes gode vilje.

Derfor er det også så meget desto mere vigtigt, når vi taler om en gruppe, som i hvert fald for visse menneskers vedkommende er ressourcetsvage mennesker, er mennesker, som ikke har en fagforening eller en anden interesseorganisation i ryggen til at tale sin sag, at man som politiker er sin opgave voksen. Vi skal altså som politikere virkelig forstå at hjælpe dér, hvor der er hjælp behov, og det er der i denne sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Man skal omvendt også passe på ikke at gøre ressourcetsvage mennesker mere ressourcetsvage, end de i virkeligheden er. Man skal passe på ikke at marginalisere grupper mere end højst nødvendigt, tværtimod.

Det er også derfor, at vi i Venstre selvfølgelig ser med meget positive øjne på, at i denne Amagermodel skal patienterne tages med på råd så meget som overhovedet muligt.

En af grundene er, at de tilbud, som skal gives til patienterne i denne Amagermodel, er så differentierede som overhovedet muligt, at de virkelig er differentierede. Fordi vi taler faktisk om en patientgruppe, som langt fra er homogen. Vi skal med andre ord have den enkelte patient ind i et godt patientforløb, hvor vi ikke overbehandler, og hvor vi ikke underbehandler. Det er faktisk i det lys, mener jeg, vi skal se den beslutning, vi skal træffe nu.

Derfor glæder det også Venstre, at et af hovedprincipperne er mindst mulig indgriben og tilbud, som svarer til det enkelte menneskes behov. De mange elementer, som jeg talte om før, differentierede tilbud, vidner om denne form for fleksibilitet, om at tilbuddene skal passe til det enkelte menneske.

Men der er selvfølgelig også grund til, som flere talere har været inde på, at følge dette projekt nøje i de nærmeste år, for man kan faktisk godt se et problem, en modsætning, det kan man i hvert fald i andre sammenhænge, mellem på den ene side fleksibilitet og de mange tilbud og på den anden side en sammenhæng i et patientforløb. Man kan på den ene side se de differentierede tilbud og på den anden side se sammenhængen. Det er nogle af de ting, som jeg synes, vi meget nøje skal følge.

Så kan det selvfølgelig også bekymre, hvis der er nogle lægefaglige kredse, som vil stille sig på bagbenene i forhold til, at vi nu får noget psykiatri på gadeniveau. Det skal vi i særdeleshed – jeg kan se, at SF nikker, eller jeg kan høre, SF nikker – også følge meget, meget nøje, når projektet bliver udmøntet i praksis.

Men selvfølgelig, summa summarum, Venstre kan give sin fulde opbakning til projektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

7) 249/98

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Man kunne næsten sige, at det var en formidabel fin timing, at man først diskuterer en ny model for psykiatribehandling på Amager, og så er der et konkret forslag til etablering af endnu flere botilbud til psykiatriske patienter. Men den sammenhæng hører jo også til, og det ene er en nødvendighed for det andet, hvis vi skal tage hånd om disse mennesker.

Vi har faktisk i Københavns Kommune ganske mange bomuligheder for psykiatriske patienter. Vi har faktisk knap 700 pladser på psykiatriske plejehjem, som vi nu kalder psykiatriske bcentre. Vi har ca. 150 pladser, som kaldes for bofællesskaber, hvor der ikke er personalemæssig døgndækning. Så vi er samlet set ganske godt med på bo-området.

Men der er særlige grupper af psykisk syge, som ikke kan rummes i de nuværende tilbud, og det er f.eks. nogle af dem, der i dag opholder sig på vores institutioner for hjemløse, og der er også dem, som er alt for lang tid på hospitalsafdelingerne, fordi de kræver helt særlige, individuelt tilpassede løsninger.

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har vurderet, at der er behov for at etablere mere end 200 nye boliger, der er døgndækket af personale, og 80-85 mere selvstændige boliger med tilknyttet støtte i hjemmet, hvis vi skal opfylde det behov, som vi kender i dag. Og så er der ikke medregnet det yderligere boligbehov, som en modernisering af vores psykiatriske bcentre vil indebære.

Med forslaget om at lave 39 nye boliger til psykisk syge i København tages der hul på den nødvendige udbygning af området. De 39 boliger vil især komme den gruppe af psykisk syge til gode, som ikke har haft mulighed for at benytte de nuværende tilbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Som jeg sagde før, drejer det sig om folk på vores hjemløseinstitutioner, men også psykisk syge stofmisbrugere og psykisk syge med en særlig udadreagerende adfærd.

Af de 39 boliger, der er på dagsordenen i dag, indrettes de 19 i en bygning på Sundholm og de 12 i en etage på herberget i Hillerødgade.

På denne måde vil der også ske en konvertering af nuværende hjemløsepladser til målrettede tilbud for psykisk syge, og det er en ganske god måde at få en balance og også give de mennesker fred, som i dag bor under dårlige forhold, give dem en varig bolig med en passende støtte.

Så som sagt, det er godt, vi kommer i gang, og jeg håber, at Borgerrepræsentationen vil tiltræde forslaget i aften. Det er nogle mennesker, som i allerhøjeste grad har brug for både omsorg og støtte og en langt bedre tilværelse end den, vi kan tilbyde dem i dag.

Helen Hedemann (F): SF finder det også glædeligt, at der endelig tages initiativ til at skaffe boliger til psykisk syge. Det har været en mangelvare i Københavns Kommune i mange år.

Det fremgår af indstillingen vedrørende Sundbyhus, at der kan påregnes opholdstider for beboerne fra få uger til flere år, afhængigt af den enkelte beboers ønsker og muligheder.

Dette stiller efter SF's mening visse krav til boligerne. Vi finder det således forkert, at der ikke etableres bad og toilet i forbindelse med værelserne, da vi mener, det er et ganske almindeligt, rimeligt krav. Kan dette ikke lade sig gøre, og det ser det jo ikke ud til ud fra det beskrevne, så må vi i hvert fald gå ud fra, at værelserne indrettes med håndvask.

Nøjagtig de samme problemer gælder herberget i Hillerødgade. Det er oven i købet et varigt boligtilbud.

Når SF alligevel vil stemme for botilbuddene, så er det udelukkende, fordi vi ganske enkelt ikke kan være den måde, vi i øjeblikket behandler de psykisk syge på,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

bekendt. Vi kan ikke længere se på, at de psykisk syge ikke har et sted at bo, og derfor er dette botilbud bedre end intet tilbud.

Men SF mener ikke, at tilbuddet lever op til de krav, ethvert menneske med rimelighed må siges at have til sin bolig. De psykisk syge har alt for længe levet med at have lav prioritet i København, og SF er parat til at satse mere på dette område.

8) 250/98

9) 242/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil gøre opmærksom på, mens Preben Poulsen kommer herop, at der, som det også fremgår af indstillingen, i realiteten formelt tale om en tillægsbevilling.

Preben Poulsen (Ø): Enhedslisten har principielt det problem med investeringer omkring Ørestaden, og det gælder for så vidt også andre områder end forsyningsområdet, at det er vi ikke meget for at skulle tage stilling til, og vi er slet ikke meget for at støtte den slags, fordi vi ikke rigtig ved, hvad det Ørestadsprojekt i virkeligheden indeholder, og hvad det ender med.

Jeg synes, at man, når det ligger meget mere konkret, når man har solgt grundene og der er blevet bygget derude og der måske er kommet noget erhverv, hvis det nogen sinde sker, kan tage stilling til en lang række af disse ting. Det er sådan nogle sager, der vil dukke op hele tiden, og vi er altså imod at legitimere et projekt, som vi ikke støtter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

og som formentlig, sådan som det ser ud nu i hvert fald, måske ender som en ren rentefælde for de københavnske skatteborgere.

Konkret i det forslag om tillægsbevillingen, som Jens Kramer så rigtigt siger, støtter vi selvfølgelig, at der bliver en bedre forsyning i Kongelundsområdet. Vi ved også godt, at man næppe helt undgår at lave nye hovedledninger omkring Vejlands Allé og området syd derfor.

Så langt, så godt. Derfor vil jeg også som miljøordfører og forsyningsordfører på dette spørgsmål anbefale, at man konkret stemmer for dette forslag. Til gengæld kan vi ikke love, at vi vil støtte udbygningen af nye hovedledninger i området længere sydpå, når det til sin tid kommer op.

Jeg ved, at der ikke er helt enighed om disse ting i Enhedslisten, og hvis der er nogle, der er uenige med mig, så må de komme op og sige det.

Jeg anbefaler, at man støtter dette forslag, men vil ikke love, at vi vil gå videre med disse hovedledninger ude i det område, før der ligger noget mere konkret på Ørestadsprojektet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg forstod det sidste indlæg ikke som et ønske om afstemning, men jeg skal for god ordens skyld spørge, om der ønskes afstemning i sagen. Det er jo rart, når man bygger huse, at der er vandledninger. (*Ophold*). Der er begæret afstemning i sagen.

10) 243/98

Preben Bille-Brahe (V): Det drejer sig om nogle børnehaver, som har noget forurenede jord. Vi kan naturligvis ikke have, at børnene går og bliver syge og dårlige, når de leger på legepladser i forbindelse med de institutioner, hvor de færdes til daglig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

En af institutionerne ligger på Christiania. Principielt går vi ikke ind for Christiania. Vi synes, at man burde gøre noget for at lave om på de forhold derude. Det er det sted i København, hvor der er den største sorte økonomi, det sted, hvor der tjenes allerflest penge, uden at de, der bor derude, tilsvarende bidrager til vores fælles økonomi over skatterne.

Derfor ærgrer det os lidt, at man blandt de her børneinstitutioner har prioriteret en børnehave på Christiania blandt dem, der er allerværst, og som har allermest behov for, at man laver nogle initiativer mod den jordforurening, der er derude.

Vi kunne godt have ønsket os, at vi i udvalget havde fået en bred vifte af institutioner, og det så var udvalget, der havde valgt, hvor der skulle sættes ind. Men oplægget fra forvaltningen var, at de 3 allermest forurenede altså var de 3, der er tale om her, og så måtte de andre komme senere hen. Når det var oplægget fra forvaltningen, så syntes jeg faktisk ikke, vi kunne gøre andet end at bakke op omkring det forslag, der er.

Men jeg vil godt sige, at hvis det var sådan, at der var andre daginstitutioner, der var hårdere ramt af jordforurening andre steder i byen, så ville vi foretrække at bruge pengene på dem frem for Christiania.

Hvis man skulle tænke lidt moderne og lidt nyt, så har vi jo mange steder i byen fået nye, flotte pladser, og det har vi fået ved, at private erhvervsfolk er gået ind og har støttet projekterne. Det kunne måske være en lidt moderne tanke til forsyningsforvaltningen, at man prøvede at snakke med pusherne ude på Christiania, om de måske havde lyst til at bruge nogle af deres mange penge på at gøre forholdene på Christiania bedre. På den måde ville de måske også bidrage til den samfundsøkonomi, som de i øjeblikket ikke er med i.

Det var blot nogle få ord fra Venstre i denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Med al respekt for de bidrag, der er kommet ind til forskønnelse af byens pladser, så tror jeg nok, man må sige, at der ikke var kommet mange pladser ud af det, hvis det alene var eksterne bidrag, der skulle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

finansiere det. Noget tilsvarende tror jeg vil gøre sig gældende i en sag af denne karakter, som jeg minder om handler om en kapitalbevilling til oprydningprojekter på affaldsdepotområdet i 1998. Jeg troede lige i starten af indlægget, at det var en anden sag, vi havde på dagsordenen, og at jeg havde været uopmærksom.

Peter Skaarup (O): Det er klart, at Dansk Folkeparti også godt kan støtte forslaget om at lave denne oprydning. Vi synes grundlæggende, det er klart, at i en tid, hvor der ikke er private, man har kunnet få fat i, der har lavet den forurening, der er tale om, må det offentlige og i dette tilfælde kommunen gå ind med nogle midler.

Men det skal være lige så klart fra Dansk Folkepartis side, at når det gælder Christiania, så er vores holdning ikke helt i overensstemmelse med den, som ligger til grund for dette forslag. Det skyldes simpelt hen, at vi er vidende om, at der er andre projekter, som lige så vel kunne sættes i gang som dem på Christiania. Derfor er der ikke nogen grund til, at man udvælger dem og siger, at det er dem, der lige nøjagtig skal have støtte.

Vi vil i den forbindelse godt spørge miljøborgmesteren, om man har haft kontakt med Christiania i denne anledning, om man har spurgt christianitterne, om de til gengæld for de 1,3 mill. kr., Københavns Kommune nu bruger på området, vil gøre noget for os. Det var efter vores opfattelse, at man i højere grad vil sætte ind over for sine egne, når det gælder den store grad af kriminalitet, der er ude på Christiania, om man vil prøve at tage kontakt med de mange kriminelle elementer, der er derude, der faktisk udgør et centrum for narkohandel i Skandinavien. Landets hovedstad har faktisk et centrum for narkohandel her i området, og det er ikke rimeligt.

Derfor ønsker vi at høre borgmesterens synsvinkel på det her: Har man gjort noget rent faktisk, har man tænkt sig at gøre noget? Derfor vil vi selvfølgelig også forbeholde os vores stilling, indtil vi har fået svar på det spørgsmål. Vi vil også lytte meget interesseret til svaret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg siger tak for støtten til forslaget fra Preben Bille-Brahe.

Det er sådan, at der her er tale om 6 institutioner, der ligger over afskærmningskriteriet, og de 3 af dem ligger på Christiania. Vi har i udvalget haft den holdning, at børn nu engang ikke selv kan bestemme, hvor de bor. I prioriteringen af, hvor vi skal gøre noget ved forureningen, har vi altså ikke taget hensyn til, om institutionerne ligger på Christiania, men udelukkende om forureningsniveauet ligger over afskærmningskriteriet.

Det er jo sådan, at børn nu engang er de mest udsatte, når det gælder denne forurening. Derfor mener vi, at man skal gøre noget ved det.

Så kunne man gå ind i en debat om – og det er noget af det, Peter Skaarup er inde på: Vil Christiania yde noget til gengæld? Det anser jeg for helt urealistisk. Vi har haft kontakt med institutionerne på Christiania om det her på lige fod med den kontakt, vi har haft med andre daginstitutioner om denne oprensning.

Man kunne også overveje, om man skulle tvinge forsvaret til at betale denne regning. Det kunne måske være det, Peter Skaarup tænkte på. Det har vi også drøftet i udvalget, og vi har haft jurister til at vurdere det. Praksis i denne type sager, der er ført til domstolene, er, at en myndighed ikke får medhold på grund af lovgivningens udformning, som den ser ud i dag. Enhver jurist, der har med disse miljøsager at gøre, ved, at myndighederne i et sådant tilfælde ville tabe sagen, hvis vi kørte den, så det ville være spild af ressourcer at kaste sig ud i det. Faktisk ville vi få udgifter til det.

Så alt i alt, hvis vi skal beskytte børnene på de 3 daginstitutioner på Christiania mod denne jordforurening, så skal vi stemme for den indstilling, der ligger.

Peter Skaarup (O): Tak for svaret. Jeg synes, det var positivt, at man har haft kontakt med Christiania. Det var ikke sikkert, at vi havde ventet med det, men det har man i hvert fald, så det er da positivt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Jeg synes også, at de intentioner, der ligger i svaret, er rigtige: At se, om der var mulighed for at få andre til at medfinansiere det.

Men så vil jeg godt spørge, om der har været kontakt til Forsvarsministeriet med henblik på, at de eventuelt som konsekvens af, at denne regning kommer, måske ville overveje at opsigte det lejemål, eller hvad man nu kan kalde det, der er med christianitterne derude. Der er jo tale om, at Forsvarsministeriet mere eller mindre har været tvunget til, fordi man ikke fulgte den højesteretsdom, der var om Christiania, at bevare Christiania som et hele.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om man i den forbindelse vil tage kontakt til Forsvarsministeriet for ligesom at presse dem til at ophæve dette lejemål.

Det er klart, at det er et problem for København efter vores opfattelse fortsat at have Christiania til at ligge derude. Dette kunne måske være det, der kunne få dem til at ændre opfattelse i Forsvarsministeriet. Måske kunne det være det brækjern, der gjorde, at Københavns Kommune kunne blive af med de problemer, der ligger her, og det centrum for kriminalitet, som der er tale om.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Vi har ikke tænkt os at tage kontakt til Forsvarsministeriet for at få dem til at ophæve disse lejemål på baggrund af den konkrete sag. Vi betragter ikke dette som en sag vedrørende Christianias eksistens og de lovgivningsmæssige rammer, som Christiania skal fungere under. Jeg mener ikke, vi skal tage den debat om Christiania her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg skal høre, om der ønskes afstemning i denne sag, der handler om oprydningsprojekter og ikke om det større tidligere militære areal på Christianshavn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Uden for dagsordenen

1) 252/98

Uden for dagsordenen

2) 268/98

Uden for dagsordenen

3) 269/98

Uden for dagsordenen

4) 272/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er herefter ikke flere sager til behandling i aften.

Jeg skal her på falderebet nævne, at jeg har modtaget en anmodning fra Dansk Folkepartis Gruppe, der har ønsket at blive noteret for, at medlemmer af gruppen kom til at trykke forkert under afstemningen om punkt 2, sag 248/98, sagen vedrørende klagen fra 3 bydelsråd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. April 1998

Følgende medlemmer: Gunhild Legaard, Aage Pedersen, Birthe Nødgaard og Poul Nielsen, ønsker at blive noteret for at have stemt for. Med forsamlingens tilslutning til det – det går jeg ud fra, at der er – vil det blive markeret i referatet.

=

Mødet sluttede kl. 18.37